

VECKOBLADET

Nr 10 webbform

090320

Kulturtips

Alla Berättares Dag

Teater Sagohuset 20 mars. En nordisk berättardag varje år på vårdagjämningen. [Läs mer](#)

Laleh

KB fredag 20 mars. [Läs mer](#)

Sömngångerskan (La Sonnambula) av Bellini.

21 mars kl 18, The Metropolitan Opera via satellit på Kino i Lund och Spegeln i Malmö
[Läs mer](#)

Qin - Himmelsk musik för qin och xiao

Teater Sagohuset i Lund den 22 mars

Prisbelönta författaren och kinakännaren Cecilia Lindqvist berättar och musikerna Deng Hong och Chen Shasha spelar. [Läs mer](#)

Energikick

Turning Torso Gallery 24 mars och 20 april. Miljöförvaltningen BJUDER malmöborna på relationskomedi om klimatförändringarna! [Läs mer](#)

Skrönor för Vuxna

Teater Sagohuset 25 mars. Tre skräckhistorier från verkliga livet och två sagor om kärlek och utanförskap. Det handlar om att passa in eller att våga sticka ut, om rädsla och mod samt om en alldeles galen vecka med 400 svin. [Läs mer](#)

Destruction song

Kenneth Kvarnström på Lunds Stadsteater 25 mars kl 19. [Läs mer](#)

Cream

Lunds Stadsteater lördag 28 mars kl 18. [Läs mer](#)

Hela kulturcentralens [program](#)

Filmtips

Burma VJ av Anders Østergaard. Premiär lördag 21/3

Bo Lindblom, författare, debattör och Burmasamordnare för Amnesty kommer att inleda premiärvisningen och hålla ett kortare samtal efter filmen. 14.30 börjar filmen, bubbel och mingel dessförinnan.

I september 2007 ledde en fredlig buddistgrupp ett massivt upplopp emot militärregimen i Burma. Utländska TV-kanaler förbjöds arbeta i landet, så de enda som kunde berätta för världen om händelserna var en grupp unga videojournalister. Reportrarna inifrån landet plockade fram sina handkameror, riskerade sina liv och sände sedan ut sina upptagningar över hela världen.

Påsk -09

Förfrågningarna om årets påskvandring börjar fylla redaktionens mejlbox. Så vi ger några elementära upplysningar även om det är lite tidigt.

Tid: Skärtorsdag förmiddag till långfredag eftermiddag.

Distans: Svedala–Skurup eller Skurup–Svedala beroende på vindriktningen, men klimatstatistiken talar för det förra alternativet. Drygt två mil.

Övernattning: Vindskydd i den ersättande granskog som vuxit upp sen den gamla föll i höststormen 1967 och nu är mogen att skördas. Kvistarna som vi bryter till bädden är nu optimalt täta, mjuka och smidiga.

Landskap: Helt präglad av skånska storgods. Deltagarna uppmanas att förbereda sej genom att läsa Mats Olssons doktorsavhandling.

Kvällens måltid: Något ekologiskt och närodlat men mustigt.

Samtalsämne vid lägerelden: Krisen, vad annars?

Se vidare nästa nummer.

Bagram är Obamas Guantanamo

Obama stänger fånglägret Guantanamo – men behåller militärbasen Bagram i Afghanistan. Där hålls runt 600 så kallade fientligt stridande ("enemy combatants") fängslade på obestämd tid. Utan möjlighet att få sin sak prövad i domstol.

En advokat som företräder dem säger att förhållandena där är värre än i Guantanamo. De har drivit flera fångar till självmord.

Obamas löfte att stänga Guantanamo väckte hopp om att han kom med förändringar i det så kallade kriget mot terrorismen men Bushs politik ligger fast. Motivet uppges vara att fångarna i Bagram tagits i pågående militära operationer. President Obama kan få problem med sin image.

Advokat Barbara Olshansky säger till BBC att i Bagram gäller inte reglerna för behandling av krigsfångar och visas ingen respekt för de mänskliga rättigheterna. Till detta bidrar Sverige snart med fler soldater. Och fånglägret i Bagram byggs ut för 1100 nya "fientligt stridande".

Den svenska militära insatsen i Afghanistan kan också få imageproblem.

Anders Davidson

Sydsvenskans skendebatt för att förtiga lidandet i Gaza

Hatet mot muslimer breddas och växer alltmer i väst påpekar Gideon Levy i sin artikel "Har någon i Israel frågat varför svenskarna hatar oss?" (se dagens VB)

Nu spår Israel-lobbyn i Malmö på hetsen genom att anklaga "arabiska" demonstranter för "antisemitism" och för att uppmana till "folkmord".

Samma anklagelser riktades för 25 år sedan mot Olof Palme sedan han inbjudit Yassir Arafat till Sverige och i Storkyrkan uppmanade Israel att erkänna PLO i ett tal som avslutades med ett citat ur Jesu ord i bergspredikan: "Saliga äro de som gör fred". Israel-lobbys bu-rop skallade mellan kyrkovalven och Palmehatet växte (se den socialdemokratiska broderskapsrörelsens tidskrift Broderskap 10/2009). Idag är den israeliska propagandan i Sverige svagare men lika urskillningslös. Sydsvenskan är dess främsta forum.

Vad var det som hände?

Under demonstrationen för Gaza ropade en grupp på arabiska "Khaibar, Khaibar, ya Yahoud, jaish Muhammad saufa ya ud" (Judar, Muhammeds armé ska återvända). Det syftar på en muslimsk seger över en numerärt överlägsen judisk stam med befästningar i oasen Khaibar några mil från Medina år 629. Någon massaker inträffade inte efter segern, utan judarna blev skattpliktiga men garanterades rätten till liv, egendom och religion.(se förra VB)

Men en israelisk talesman påstod på Sydsvenskans kultursida i veckan att det handlade om en massaker och anklagade demonstranterna för att uppmana till folkmord.

Tisdagen den 17 mars återkom anklagelsen på de två helsidor som Sydsvenskan ägnade åt påstådd antisemitism.

Därefter framfördes den i Sydnytt av en annan israelisk talesman, som uppenbart inte visste vad han talade om. Professor Jan Hjärpe korrigerade honom på sitt vänliga sätt.

Men talesmannen tog ingen notis utan förklarade att han anmält demonstranterna till JK för hets mot folkgrupp.

Onsdagen den 18 mars förklarade JK Göran Lambertz att han inte tog upp anmälan. Då hade anklagelsen för uppmaning till folkmord dominerat i Sydsvenskan under nästan en vecka. En oväntad konsekvens är den spridning ramsan om Khaybar har fått på nätet. Den måste överträffa alla förväntningar hos den lilla grupp som ropade den.

Den fasansfulla verkligheten.

Efter det att denna avledande skendebatt dominerat Malmö i en vecka visade det sig omöjligt att längre förtiga det verkliga folkmord som ägt rum.

Den 18 mars rapporterade Amnesty Internationals utredare Brian Dooley på ett seminarium i Stockholm om Israels krigsförbrytelser. "Gaza är en enda stor brottsplats," sa han. "När vi kom i Gaza brann fosforgranaterna fortfarande i bostäder, skolor och sjukhus. De döda kropparna hade ännu inte förts bort."

De krigsförbrytelser som särskilt utmärkt Israels krig i Gaza är angreppen på skolor, sjukhus och utländska biståndsorgans byggnader, försöken att utplåna all infrastruktur med stridsvagnar och vägmaskiner och den storskaliga användningen mot civila av förbjudna vapen som fosforgranater och flechett-ammunition, vars tusentals splitter inte går att avlägsna från de barnkroppar de trängt in i.

Som man kunde förvänta inskränkte sig Sydsvenskans rapportering den 19 mars till återgivandet av ett TT-telegram på undanskymd plats (sidan 25). Ledarsidan, som enfatiskt förnekar Israels användning av fosforgranater, ägnade några rader åt Amnesty-rapporten i en liten tumme ytterst på sidan 5 under rubriken "Krigsbrott?"

Gunnar Stensson

Från vänsterpartiet

1) Ett intressant litet meningsutbyte i senaste numret av Flamman. Patrik Strand, V-ombudsman i Malmö, kritiserar "vår egen" tidning för att den gett stort utrymme åt SSU-ordföranden Jytte Guteland i sitt reportage från aktionen Stoppa matchen. Tidningen välkomnar Strands kompletterande rapport men menar att den vill vara en tidning för en större vänster än Vänsterpartiet. Skepsisen inför det breda rödgröna samarbetet har som bekant varit särskilt stor hos V-Malmö. De nyleninistiska reflexerna gör sej gällande.

2) Årets huvudtalare på V-manifestationen i Lund blir Marianne Berg. När hon senast uppträdde i den rollen betecknade vi här i VB henne som deltidsfunktionär på partiets regionkansli. Sen dess har hon som bekant avancerat till riksdagen. Man kan ändå undra om inte någon mer spännande talare hade kunnat lockas till det jämförelsevis stora evenemang som förstamajfirandet i Lund ändå är. Samma talare som för fyra år sen tyder på begränsad fantasi hos inbjudarna. Den frekvensen kan ursäktas om det handlar om en extraordinär talare av Jörn Svenssons eller Gudrun Schymans typ, men Marianne Berg spelar inte i den divisionen.

3) Till sist något glädjande. Göteborgs-Posten intervjuade häromveckan Jonas Sjöstedt som var på snabbesök för att presentera en bok där han intervjuat två partiveteraner från staden. Förutom att passa småbarn och skicka bidrag till bland annat Flamman och Ny Tid har han haft tid att bedriva basarbete i USA:s socialistiska parti och att skriva två deckare som snart ska utkomma, berättade han. Men trevligast: han har sagt ja till att 2010 kandidera till riksdagen i sin gamla valkrets Västerbotten, och förbereder alltså en comeback till den svenska politiken.

Gr

DV och MP i gemensam motion om Solhällan

Kolonisterna på området Solhällan har vid ett flertal tillfällen gett uttryck för sin oro över planerna på att dra en bilväg genom koloniområdet i samband med byggandet av ett nytt bostadsområde öster om kolonierna.

Den 27:e september i fjol inbjöd kolonisterna Lunds politiskt förtroendevalda till ett informationsmöte. Vid mötet framkom att det finns outredda och - vilket det rådde tämligen stor enighet om bland de närvarande politikerna - - bättre alternativ till vägdragning än de som förutsätter en bilväg genom koloniområdet.

Vid sammanträffande mellan tjänstemän från Stadsbyggnadskontoret och representanter för de boende vid Fritjofs väg den 3 oktober meddelade Stadsbyggnadskontorets tjänstemän att kontoret inte skulle arbeta vidare med att förbereda planarbetet för Solhällan förrän Byggnadsnämnden gett direktiv om fortsatt inriktning av planeringen.

Så vitt vi vet har inga sådana direktiv ännu givits av nämnden.

Vi föreslår med anledning av detta

att Byggnadsnämnden ger Stadsbyggnadskontoret i uppdrag att i planarbetet med bostadsområdet Solhällan finna lösningar som utesluter att koloniområdet tas i anspråk för en bilväg eller på annat sätt skövlas p g a byggandet av det nya bostadsområdet.

Sven-Bertil Persson, Demokratisk Vänster

Rolf Englesson, Miljöpartiet

Vårtecken?

Till de mera glädjande nyheterna i svensk politik hör Jonas Sjöstedts återkomst i den politiska hetluften. Sjöstedt gjorde lysande insatser i debatten kring EU på 1990-talet och satt sen i EU-parlamentet i tio år. Den som har hört och sett honom i TV vet med vilken förkrossande saklighet och lugn han vinner varje debatt. Dessvärre vistas han sedan tre år i New York, som i det här sammanhanget måste ses som en avkrok. Det lär vara hans hustrus FN-jobb och hans föräldraledighet som har fört honom dit.

Jonas, kom hem!

Men sedan några månader kan man läsa honom i Flamman och från senaste numret av den vill jag hämta ett citat från honom. Han yttrar sig angående den pågående kampanjen om att Sverige och särskilt vänstern i Sverige karakteriseras av antisemitism. Sydsvenskan har som bekant spelat en ledande roll där. Sjöstedt: "Dessbättre är antisemitism, eller snarare fördomar mot judar, ett begränsat problem i Sverige. Rasism som drabbar muslimer och araber är betydligt mer utbredd. Sveriges största rasistiska parti Sverigedemokraterna, ägnar sig exempelvis åt att hetsa mot muslimer. Det gällde även i samband med Israels oförsvarliga krig mot palestinierna i Gaza."

Han har några ord att säga också om "den reaktionäre populisterna, tillika folkpartiets ordförande, Jan Björklund, som gormade om hat mot judar när Israels politik kritiserades". Om de s.k. Israelvännerna "skulle lyckas sätta likhetstecken mellan Israels politik och judendomen så skulle en konsekvens bli att antisemitismen faktiskt stärktes enormt. De spelar rasisterna i händerna."

Kom hem Jonas Sjöstedt. Vi behöver dig i valkampanjen 2010!.

Mona

Debatten om Monas allmänna kvalifikationer och lämplighet fortsätter. Det är inget att säga om det: t.ex. betraktades Tage Erlander de första åren av sitt ordförandeskap med stor misstro. Det betyder dessvärre inte att Mona är att jämföra med Erlander. Min bedömning är att hon saknar hon det politiska omdöme som krävs på posten.

Men det verkar nu ändå som det har kommit en ny ton i det hela. Allt fler börjar inse att det inte är Mona som är problemet. Möjligen är hon ett symptom, men problemet ligger djupare: i det socialdemokratiska partiets idéfattigdom och rådvillhet. (För att inte vara orättvis vill jag gärna tillfoga att också vänsterpartiet lider av idéfattigdom och rådvillhet.) Till det kommer det allmänna vacuum som råder i politiken när oppositionspartiernas politiska energi upptas av interna överläggningar. Också här visar det sig vilken olycka det var att bilda en enad front av s, v och mp. Det kommer så klart att ta många månader av segslitet ordvrängande innan de s.k. arbetsgrupperna kommer fram till sina förmodligen urvattnade produkter. Resultatet kommer naturligtvis att mötas av hård kritik inifrån vart och ett av de tre partierna och kommer med sin karaktär av kompromiss knappast att entusiasmera valarbetare eller väljare. Och till slut: den politiken en eventuell vinnande koalition ska föra kommer att bestämmas inte av de ordalydelserna utan av procentsiffrorna i valet.

En ny vår

Hur det kunde bli så här? Jo, s och mp fick för sig att de skulle ha det bra tillsammans. Men halva socialdemokratin har vänsterpartiet som näst bästa parti och fann det orimligt att lämna v utanför. Ja, så blev det så här fastän v hade sagt att man inte skulle ställa upp på ett tidigt gemensamt regeringsprogram. Det var inget annat att göra än att gå med, men nog är det hela djupt problematiskt. Vad tänkte s-ledningen på?

Ja, så har vänsterpartiet fått ökat stöd. I Demoskops mars undersökning nådde man 7,2

procent. Min gissning är att det är en missnöjesyttring mot s. Lätt fångat lätt förgånget som man brukar säga. Men jag kanske ska försöka vänja mig av med min ständiga pessimism. Det kommer ju en ny vår. Vårdagjämningen är här och i onsdags hörde jag årets första bofinksång uppe på Tuna!
Lucifer

G20-mötet och revolutionen

”Valet står mellan att försöka genomföra de nödvändiga reformerna nu när finanssektorn är försvagad och inte kan inlägga sitt veto, eller att vänta till den hinner återhämta sig och det därmed blir omöjligt att genomföra vad vi idag vet är nödvändigt.”

Så skriver Aftonbladet i ledaren den 17 mars. Det handlar om att genomföra nödvändiga regleringar av de internationella finansiella institutionerna.

Fredrik Reinfeldt och Carl Bildt vanpryder sidan med ett par mindre smickrande foton. De vill vänta med regleringar av finansinstituten. Reinfeldt säger: ”Sverige talar emot en alltför snabb och långtgående regleringsiver.” (Den ståndpunkten intar också Merkel och Sarkozy som inför dagens EU-toppmöte motsätter sig president Obamas propåer.)

Med en Obama-formulering anklagar Aftonbladet dem för att ”stå på fel sida om historien”.

Det handlar om G20-mötet i London den 2 april. Detta står på mötets agenda:

Huvuddrag för ett nytt finansiellt system,

Ökade resurser för IMF,

Reform av de internationella finansiella institutionerna,

Ett internationellt system för tidig varning om kriser,

Samordnade regleringar,

Ökat bistånd.

Hotande klasskrig

Världssystemtänkaren Immanuel Wallerstein är inne på liknande tankar som Aftonbladet i sin krönika den 15 mars som har rubriken ”Civil war in the United States?”

Wallerstein citerar Zbigniew Brzezinski, hård antikommunist och tidigare säkerhetspolitisk rådgivare hos president Carter, som framträdde i ett tv-program den 17 februari och ombads kommentera sina tidigare uttalade farhågor för en klasskonflikt i USA i kölvattnet på den världsomspännande ekonomiska kollapsen.

Brzezinski svarade att han var orolig på grund av att ”miljontals arbetslösa människor hotas av usla framtidsutsikter och nyligen blivit medvetna om den utomordentliga rikedom som överförts till ett fåtal individer på ett sätt som aldrig tidigare i förekommit i Amerika”.

Han frågade: ”Var finns de rika idag? Varför gör de ingenting, dessa människor som tjänat miljarder? Gör de ingenting kommer konflikten mellan klasserna att växa, och om människor är arbetslösa och verkligen tvingas lida så leder det för helvete till och med till öppna strider.”

”Amerikaner emigrerar till Europa”

Wallerstein citerar också den europeiska tankesmedjan LEAP/Europé som förser politiker, investerare m.fl. med konfidentiella framtidsprognoser och som i sin februari-bulletin diskuterar riskerna för inbördeskrig i Europa, USA och Japan.

Tankesmedjan förutser ”en allmän panik som kommer att leda till sammandrabbningar som kan likna inbördeskrig.”

LEAP/Europes ordförande Franck Biancheri konstaterar att ”200 miljoner vapen är i omlopp i USA och det samhälleliga våldet existerar redan där i form av ligor.”

Enligt de experter som skrivit rapporten ”emigrerar redan amerikaner till Europa där de fysiska riskerna är minimala.”

”Sista chansen”

G20-mötet i London den 2 april ”är den sista chansen” förutsatt att det kommer fram med en ”övertygande och djärv” plan.

Analyserna ovan kommer inte från vänsterintellektuella eller radikala sociala rörelser. De uttrycker öppet oron hos analytiker som ingår i etablissemangen i USA och Europa.

Gunnar Stensson

Pressgrannar

Haaretz

Ur en artikel av Gideon Levy. Observera att han gör samma påpekanden som Per Gahrton i talet på Stortorget i Malmö vid demonstrationen.

Gideon Levy/ Har någon i Israel frågat varför svenskarna hatar oss?

Hela världen är emot oss, punkt!

Men världen är inte emot oss – tvärtom. Faktum är att det inte finns någon annan nation som världen är så förlåtande mot, ens idag. Ja, idag. Visst, världsopinionen är mycket kritisk, ibland på ett sätt som är unikt för Israel, men flertalet regeringar utom Venezuelas och Turkiets men inklusive Sveriges och Egyptens går långt ifrån i takt med den allmänna opinionen i sina länder. Den officiella världen fortsätter att stöda Israel oberoende av dess handlingar. Uppkomsten av Hamas, ökningen av hatet mot muslimer i väst, den amerikanska hegemonin – allt detta stärker stödet och vi kan konstatera att vi gör mesta möjliga av det.

Vilken är skillnaden mellan vår tennisspelare Andy Ram och Thomas Johansson? Johansson har sett verkliga bilder från Gaza vilket Ram och hans fans aldrig gjort. Hade Ram gjort det hade kanske han också demonstrerat. Men det besparades han tack vare den chauvinistiska israeliska pressen.

- - -

Kan vi och Ram verkligen kritisera dem som var förfärade av bilderna från kriget? Kan vi förebrå dem som vågar protestera mot de ansvariga för dessa scener? Och förväntar vi oss att världen ska tåga igen?

Men vi behöver inte arbeta upp oss i raseri mot den allmänna opinionen i Sverige; dess högerregering är mycket mindre upprörd, liksom alla andra europeiska regeringar. Man behöver bara erinra om den surrealistiska scenen vid höjdpunkten av den brutala attacken mot Gaza när EU:s ledare kom till Israel och åt middag med dess premiärminister i en uppvisning av unilateralt stöd till den sida som hängav sig åt dödande och förstörelse.

Nu bildas en ny regering i Israel. Det finns en oro för att Israel kommer att tvingas betala ett pris på den internationella arenan för dess sammansättning. Oroa er inte: allt fixar sig. Världen kommer att acceptera Benjamin Netanyahu som Israels främste statsman, Avigdor Lieberman som dess främste diplomat och Moshe Ya'alon som dess främste soldat. Liebermans krigiska uttalanden och den israeliska arméns våldshandlingar i de israeliska territorierna under den tidigare överbefälhavaren Ya'alon kommer inte heller att utgöra några hinder. De kommer att accepteras de också.

Översättning och redigering, Gunnar Stensson